

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

K.-Vásárhely egészségügyi viszonyairól.

Lapunk egyik számában említettük volt, hogy a megyei közigazgatási bizottság előterjesztése folytán Dr. Géber Ede kolozsvári egyetemi tanár lett kiküldve Kézdi-Vásárhely város egészségügyi viszonyainak megvizsgálására. Dr. Géber tanár ur, vizsgálatát befejezván, az összeszerzett adatokat f. hó 19-én mutatta be a városi képviselőtestületnek. Cél szerűnek láttuk a lefolyt gyűlésről részletes leírást adni, miután azon sok igen érdekes eszme került tárgyalás alá.

Elnök polgármester meleg szavakban emlékezik meg azon ernyedetlen buzgalomról, melyet a miniszteri biztos ur egészségügyi viszonyainak tanulmányozása körül kifejtett s a gyűlést megnyitja.

Ezek után Dr. Géber tanár a következőkben adta elő eddigi működésének eredményét:

Tisztelt képviselőtestület! A polgármester ur elmondta ittlétem okát s így felesleges arról bővebben szólnom. Előre bocsátom, hogy ismertem azon nehézségeket, melyek e kiküldetésemben rám nehezédnek s ezen nehézségek még nyomasztóbbak voltak, ismerve erőm gyengeségét a rám nehezédő nehéz feladattal szemben; de azon öntudattal, hogy valamit lendíthetek az ügyön,

s ez által úgy a hazának, mint e nemes városnak némi szolgálatot tehetek, bátorított arra, hogy elfogadjam e nehéz megbízást s idejőre a közegészségügyi viszonyokat tanulmányozzam s azokról véleményes jelentést tegyek. Én elfogulatlanul fogtam a munkához s remélem, hogy szavaim igaz voltáról — bár azok az itteni egészségügyi viszonyokról szomorú képet tárnak fel — leszek szerencsés a tisztelt képviselőtestületet meggyőzni.

Először is azon kérdést tettem fel magamnak: vajjon igaz-e azon állítás, hogy Kézdi-Vásárhelyt a közegészségügyi viszonyok kedvezőtlenek? Bár rövid volt az idő, mely alatt az erre vonatkozó adatokat beszerezni lehetett, mindazonáltal azt kell mondanom, hogy a mennyire az idő rövidsége engedte, az ügy állásáról a kellő tájékozottságot megszereztem magamnak. Első sorban a statisztikához fogamodtam; megnéztem: vajjon mit mutatnak ama kimutatások, vajjon tényleg oly nagy-e itt a halandóság, s ha olyan nagy, mik lehetnek az okok, melyek ezt előidézik? Az elsőre nézve adatokat gyűjtöttem és pedig 13 évről, azaz: 1870. év elejétől 1882. év végéig, s ezen adatok csakugyan azt mutatják, hogy a viszonyok kedvezőtlenek, a halandóság nagy, mert 1870. évben elhalt 196, 1871-ben 141, 1872-ben 165, 1873-ban 161, 1874-ben 197, 1875-ben 159, 1876-ban 137, 1877-ben 140, 1878-ban 214, 1879-ben 140, 1880-ban 103, 1881-ben 149, 1882-ben 165, úgy hogy ezen 13 év alatt

elhalt 2081 egyén. Ezen adatokat 2-féle forrásból gyűjtöttem, t. i. az anyakönyvekből és a halottkémi kimutatásokból. Mindezen kétféle forrásból beszerzett adatok nem egészen összhangzóak ugyan, mert a halottkémi kimutatások szerinti adatok többet mutatnak, mint az anyakönyv szerintiek: de lehet, hogy itt a különbözet, mely különben nagyon csekély, azáltal jött létre, hogy ugyanazon egy halálesetről a halottkémi jelentés kétszer lett megtevé s ebben leli magyarázatát azon körülmény, hogy az anyakönyvek kevesebb halálesetet mutatnak fel. Tehát az elmúlt 13 év alatt elhalt összesen 2081 egyén. Ha már most a város lakosságát középszámítás szerint 5010 lélekkel vesszük, akkor a megfelelő kiszámítás szerint kiderül, hogy a lakosságnak 30—32 százaléka halt el.

(Folytatása köv.)

Országgyűlés. A képviselőház január 15-én a kávéfogyasztási adó megszüntetéséről és a cukor- és sörfogyasztás megadóztatására vonatkozó határozmányainak módosításáról szóló törvényjavaslatot vette tárgyalás alá. Tudvalevőleg az osztrák-magyar vámtarifá revisiója alkalmával a kávé vámját felemelték. E vámemelés következtében most a fogyasztási adóteher a kávéról levétetni szándékoltatott a cukor- és sörfogyasztási adó felemelésével. A törvényjavaslatban a cukorra 1 frt, a sörre 50 krnyi adóemelés javaslatot tett. Hegedűs Sándor előadó tüzetesten indokolta a javaslatot. Fejtegetéseit Hefi Ignác,

Steinacker Ödön és Horánszky Nándor czáfolták. Szapáry pénzügyminiszter felszólalása után a javaslat általános-ságban elfogadott. A január 16-án tartott ülésben mindenek előtt általános rész-vétlenség mellett a fennebb jelzett törvényjavaslat részleteiben elfogadott. Ezután tárgyalás alá került a takarékpénztári betétek megadóztatásáról szóló törv. javaslat, mely a takarékbetéteket 10 % újabb adóval terhelte meg. Hegedűs Sándor előadó hosszabb beszédben ajánlotta elfogadásra a javaslatot; Gaál Jenő, Hefi Ignác, br. Prónay Dezső a javaslat elvetését kívánták. A javaslat azonban a következő napi tárgyaláson 36 szótöbbséggel elfogadott. Emeltesre méltó még, hogy Háromszék megye közönségének azon kérvénye, miszerint a képviselőház nyomtatványai a székely nemzeti múzeum részére megküldessenek, Ugron Gábor felszólalása után a gazdasági bizottság javaslatával ellenkezőleg, teljesített.

Páris, jan. 16. Napoleon herceget ma délután elfogták és a Conciergerie-fogházba szállították.

Páris, jan. 16. Napoleon Jeromos herceget a ma reggel közzé tett manifestuma miatt fogták el. A manifestum a kormány képtelensége és tehetetlenségéről, a parlament viszálykodásáról, a hadsereg, a bírói kar és a kereskedelem hanyatlásáról, az állam jövedelmének elpazarlásáról és az államadósság szaporodásáról szól. A vallást — ugymond a manifestum — meg-támadta az atheizmus, és ezzel szemben meg van fosztva minden védelemtől. Csak a kon-kordátum adhatja meg a vallási békét az

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy tébolyodott naplójából.

(Elbeszélés.)

Irta: Kádbé Ferencz.

(Folytatás.)

Aztán jöttek keserű napok is, de ti azt nem tudjátok. Hideg tél, mikor a fagyban, térdig hóban kelle az örök állani; s ez még jó dolog, mert maga a tábor, az már hóban, sátor nélkül, tüztelenül fekszik; alatta jég hideg hó, felette a szikrázó, szeles, derült éjszaka. Jó fekhely, még jobb takaró. S mikor aztán az a szegény elcsigázott közlegény — istenkisértésre, hogy talán soha fel sem ébred — álomba merülve, álomában meglátogatná otthon szeretteit, ezt megölelve, amezt megsókolva, hát akkor lecsap az a zúgó, bömbölő fekete tömeg közjök! Most aztán talpra, dermedt tagokkal, elcsüggedt idegekkel, kiéhezett testtel, reménytelen lélekkel csatára kelni három akkora ellen számával, a mely jól van bakkancsozva, jól van felszerelve és nem is éheznek...

S még ez nem elég. Azok mind tudtak tűnni; honvédek voltak: bírták a titáni harcok szenvedéseit, nélkülözéseit. De aztán hallani annak a fagyban álló, étlen-szomján, dideregve csatázó honvédnek, hogy míg ő itt küzd, hullatja piros véré a közös hazáért, addig otthon az ősi tűzhely fölé üszköt dobott a testvér-

ellen-ség, s hallani, hogy szeretteit kutba fojtották, leöldösték s kidobták testeiket a falu ebeinek, az ég madarainak, és aztán ilyen gondolatokkal végezni küldetéseket, mik tisztá, nyugodt elmét kívánnak s könnyű szívet követelnek; megtartani a fe-gyelmet továbbra is zugolódás, káromlás nélkül s haza nem rohanni, hogy szemet szemért, fogat fogért vegyen: hát az aztán még volt olyan valami, mit ti meg nem érthettek.

S azok mindezeket átszenvedték, át-élték, áttűrték, átselekedtek...

Szép idők, miket nem fog költő soha megénekelni.

* * *

Annak is aztán egyszerre vége lett. A mit egyik óriás tehetetlenül, szégyennel nem bírt kiküzdeni, kivitte kettő.

Elhangzott a végső ágyudórej s a fe-gyvert, mely élesre volt fenve, hogy ontana vért az ellenség soraiban, miután kicsavar-ták a kézről: kettő törték.

Vége van a harcoknak. Menjen mindnyája haza, s ha holnap ismét rá nem csap a porosz, hogy elszakítaná otthonától, ásson dolgaihoz; fedje le a szép álmo-kat, szabadságát, hajtsa fejét a rez-sisakos labancznak, szánja-bánja meg bűneit s örüljön, ha egy fejjel meg nem rövidítik, vagy három lat ólmot nem szavaznak meg neki.

Megkezdődött a második, a fegyver-

telen, néma harc: az ellenállás. Elhárá-csolták terményeit soha nem hallott adózá-sokért; jó, vigyék; hoz ez a drága föld majd ismét újabbat, vagy megelégszem a száraz kenyérrel, felöltöm a darócot... de nem koldulok töletek, nem apellálok hozzá-tok, nem érintkezem veletek; elférünk egy-más mellett. Ti itt vagytok, praeverikáltok ősi örökombban, de én behunyom szememet s nem látok benneteket. Befogdosták őket, elvitték a gyűlölt egyenruha alá; jó, elme-gyek, felöltöm, szolgálak benneteket, jobb katoná leszek a legjobbjaidnál, fe-gyelmet tartok, türom gorombaságidat, élek a sötétan kenyereden; de mégse panaszkolok, de mégse mondhatod: „ime, le vagy győzve!“ Beleültek a hivatalokba vármegyékben, kir. városokon, hol azelőtt tisztességben meg-öszült eleink osztottak igazságot; mondtak törvényt mások corpus jurisából: úgy is jó volt, azt se bánta az. Nem keresett több igazságot: veszendőjét bitangjába hagyta hadd szaladjanak vele...

Szép, nagy idők!

* * *

Hazakerültem, megváltozva, elvéntülve, életuntabban, mint távozásomkor.

Inasomat honn találtam. Nem is-mert rám.

— Mi ujság oda át, Simon?

— Nagy.

— Hadd hallom, mondd el.

— Temetés után — már kérem az Ottó ifjút értem — azt hittük, hogy nem-sokára a másodikat tartjuk... De a bi-zony kilábalta: nem halt bele.

— Nem halt meg!? — szisszenék fel s felugrottam.

— Nem az, csak ájulva volt; délig magához jött s egy hét alatt tuljárt minden veszedelmen.

Immár kezdtem volt lassanként el-oszendesedni; a harcok zajában a tábori fá-radalmak nemét a buroknak vonták vala-sebem fölé... Tehát él!... Ismét fel-éledt boszúérzetem és fájdalom. Annak az asszonynak nem szabad élni!

— Csak folytasd, Simon, hallgatom.

— Hát, kérem tisztelettel, még ki sem hallgathatták: egy reggel eltűnt a város-ról. Mert hát muszájk táboroztak itt. Egy nagy tiszttel ment el. Sokat beszéltek ak-kor, de a bizony régen elhallgattak már. Ágnes még azon éjszaka elment a város-ról; nem tért többé vissza. Elpusztult, el-veszett a felfordult világ zürzavarában. A kisasszony megszokott... Uram, tettét senki sem tudja itthon, csak egyedül én. Én pedig...

— Jó, jó, Simon. Hogy nevezték azt a tiszttel, nem tudod?

— Nem én; soh'se hallottam.

— Jó; mehetsz. Majd megtudom én. Rólam hallgatni fogsz. Készülj két lóra, hogy bármikor indulhassunk.

országnak. A manifestum szerzője a szociális kérdések tanulmányozását követeli. Franciaország külpolitikáját gyöngeséggel vádolja, a napoleoni örökséget maga számára revindikálja, a royalistákkal való egyetértést visszautasítja, a különböző plebiszcitumokra emlékeztet vissza és a népre hivatkozik, melynek ügyét képviseli. A rendőrség a manifestumot a nyilvános épületekről letépte.

A kamara ülésén Floquet azon indítványt tette, hogy mindazon családok tagjai, melyek Franciaország fölött uralkodtak, Franciaország területéről, Algierből és a gyarmatokból kiutasítsassanak. Ezen indítvány sürgős tárgyalását kívánja. Floquet indítványára a sürgősség 328 szavazattal 112 ellenében kimondott.

Összeesküvés a szultánélete ellen. Hivatalos konstantinápolyi forrásokból jelentik, hogy néhány cserkesz a szultánt meg akarta gyilkolni, azonban egy nő még idejekorán felfedezte az összeesküvést, a cserkeszeket a testőrség lefegyverezte, s ez alkalommal többet meg is öltek közülük.

A székelyegylet marosvásárhelyi választmányának gyűlése.

Jegyzőkönyv, mely felvettette a székely közművelődési és közgazdasági egylet marosvásárhelyi és marostordomegyei választmányának Marosvásárhelyt tartott negyedik választmányi üléséről.

(Folytatás.)

6.) Sándor Kálmán jegyző bejelent, hogy az elhunyt elnök: Zarándi Knöpfler Vilmos kezéhez küldött 100 drb székely-egyleti sorsjegy, a néhai betegkedése és halála miatt, felbontatlanul jutott gyászoló özvegye kezéhez, a ki e körülményre tekintettel, a sorsjegyek felbontatlanul való átvételét és visszaküldését kéri.

A választmány, tekintettel a felhozott körülményre s a néhai elnök érdemeire, gyöngédségi okokból, a felbontatlanul levő 100 sorsjegy átvételét és felküldését elhatározza, azon kikötéssel, hogy ha a sorsjátékot rendező bizottság, a sorshuzásnak már megtörténte miatt, felbontatlan állapotban sem venné a sorsjegyeket vissza, úgy, — sajnálattal bár — de azok megfizetését az elhunyt elnök családjától fogja kérni. A sorsjegyek s az egyletünket illető rományoknak a néhai elnök családjától elkérésére s a sorsjegyek felküldésére alelnök és titkár megbízatnak.

7.) Kovács Ferenc alelnök jelenti, hogy Hajós János miniszteri tanácsos, a székely-egylet és központi választmány elnöke, táviratilag kérte fel, „a székely közművelődési és közgazdasági egylet“ nevében „buzgó vidéki elnökének“ feliratú koszorút készíttetni és tenni a boldogult Zarándi Dr. Knöpfler Vilmos főkegyleti elnök koporsójára; ő a megbízatásnak eleget is tett, a 12 forintos számlát bemutatja és utalványoztatni kéri.

A választmány elismeréssel veszi tudomásul a székely-egylet érdemeiben megőszült derék elnökének, Hajós Jánosnak, az egylet érdekei s az egyesek érdemei iránti meleg érdeklődésről tanuskodó előzékeny figyelmét, hogy az elhunyt buzgó elnök koporsójára táviratilag rendelt koszorúval kívánta kifejezni a székelyegylet hálaát, a mit a néhai elnök tevékeny életével s buzgóságával oly igen kiérdemelt; s ez előzékeny, mindnyájunknak jól eső figyelmét a székelyegyletnek és derék elnökének, vidéki választmányunk köszönetét fejezi ki; ezt, valamint, hogy a megbízatásnak eleget tettünk, a jegyzőkönyvnek felküldése által a központi választmányunk tudomására juttatni határozza; egyszerűsmind az alelnök által beterjesztett 12 forintos számlát utalványozza és Bernády Dániel kebléi pénztárnokot megbizta, hogy e 12 forintos tagsági díjnak a központot illető részének terhére fizesse ki és vegye számadásba.

8.) Sándor Kálmán jegyző felhívja a választmány figyelmét, hogy Bárány Ápor Károly eddigi buzgó választmányi tag helye megüresedett, s e hely — mert minden egyes tag segítségére és közreműködésére sürgős szükségünk van — azonnal betöltendő lenne. A megüresedett választmányi tagsági helyre melegen ajánlja Szentiványi Gyula kir. táblai tanácselnök megválasztását, a ki, mint brassó-megyei főispán, a magyar állameszme buzgó szolgálatában, hazafias érdemeket szerzett, s a ki mint székely hazafi s egyletünknek tagja — kételkedni sem lehet ben-

ne — engedni fog meghívásunknak s készséggel közreműködend velünk együtt a székely nemzeti érdekek szolgálatában.

A jegyző indítványai egyhangulag elfogadtattak és Szentiványi Gyula kir. táblai tanácselnök főkegyletünk választmányi tagjának egyhangulag megválasztatott.

9.) Kovács Ferenc alelnök a székelyegylet vidéki fiókjainak elzárását úgy fogván fel, hogy az alapszabályok értelmében, saját vidékük viszonyairól, szükségairól és tapasztalatairól tanácskozva, közvetlen adatokat gyűjtve, indítványok és javaslatok által is segíthetik elő a székelyegylet érdekeit: ennél fogva felhívja a választmány figyelmét, hogy vidékünkön, a székelység körében, a volt Marosvárad és a bekecsalji járásban, két iparág: a fadaragás és a szalma- és nádkötés iparága fejleszteni való lenne. Mindkét iparág szépen virágzik vidékünkön; de az a baj, hogy mindig a régi mintánál maradva, nem haladunk a korral s az izlésfinomoddással. Az anyag előkészítésében áll például a szalmakötésben a földolgozó; ennek meg van a maga titka és módja. A tapasztalat bizonyította, hogy rozs-szalmából finomabb kötési szalma-kalapok készíthetők. Ilyes és másnemű tapasztalatok szerzése végett egy-egy bekecsalji vidéki fiút kellene a székelyegyletnek kiképeztetni, hogy az azután saját területében maga taníthassa a fa- és szalmakötés finomabb és izlésesebb mintáinak készítését. Hogy ily esetben, ha kellő minták eszközölhetők és a felügyelet sem hiányzik, a székely nép nem marad hátrább az idegen iparmunkák finomabb izlésétől, fényesen bizonyítja az eddig csak vidéki és házi szükségletre rendszer nélküli, de pár év óta a külföld számára iparszerűleg üzemeltetett „szotyor“-készítés finomdása, a hol a kereskedők által adott külföldi minták után, a székely nép százezrenként készíti a kisebb és nagyobb szotyrokat, s egész faluknak és vidékeknek kenyér kereseti forrást nyújt. Indítványozza, hogy a helyzet ismertetésével, az indokok bővebb kifejtésével, intézzen vidéki választmányunk egy feliratot a központhoz, a melyben egy bekecsalji székely ifjunak a fadaragásban, egy másiknak (s ezt még azt megelőzőleg) a szalma- és nádkötésben való minél előbbi kiképeztesését javasolja, hogy ez ifju kiképezvén magát, itt honában tan-

folymot nyisson s az egész vidéknek utmutatója legyen; iskolahelyiség, a hol tapasztalatait terjeszthesse, a Bekecsalji vidékéről már is lett e célra felajánlva.

(Vége követ.)

8—1883 szám
gazdas. egyl.

Meghívás.

A csikmegyei „Gazdasági Egylet“ igazgató választmánya folyó év és hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor kezdődőleg Csik-Szeredában a szokott helyen ülést tart, melyre a választmány tagjait van szerencsém hazafias tisztelettel meghívni.

Csik-Szeredában, 1883. év jan. hó 19-én.

Becze Antal,
az egylet elnöke

Mindenféle.

— A marhavészről. Végre-valahára megszabadultunk azon nyomasztó kényszerhelyzetből, mely a határszéli községekre elrendelt zárlat folytán Kézdi-Vásárhelyre és vidékére nehezült. A zárlat f. hó 17-én lett feloldva s már lehet érezni a szabad kereskedés és közlekedés előnyeit. Szombaton oly élénk forgalom volt a piacon s annyi fás szekér volt összezsúfolva, hogy alig lehetett mozogni.

— Necrolog. Kézdivásárhelyi Pálffy Irén, egy szép 16 éves leányka, meghalt. Béke poraira!

— Gyergyó-Szárhegyen az ifjuság által jan. 16-án a közkórház javára rendezett táncszövegigalom a legfényesebben sikerült. A közönség váratlan nagy számmal jelent meg. Tudósítónk a következő megjelent hölgyek neveit említi fel: Vákár Katinka Gyó.-Szt.-Miklósról, Bartalis Linka Gyó.-Szt.-Miklósról, Romfeld Eliz, Lieb Zsófi, Bogdán Katinka Gyó.-Szt.-Miklósról, továbbá Vákár Lászlóné, Császár Aranka és Császár Margit kisasszonyokat. A rendezőség nagy huzgalommal megtett mindent az estély sikeréért, kik közül Vákár Lukács és Frics Traugott uraknak jutott az oroszláncrész, mint a kik legtöbbet fáradtak a buzgó tevékenységgel járultak a siker létrehozásához.

— ez a vezér; eddig csak nézte a játékot, most — úgy látszik — offenzívát kezd.

Lovam sarkantyum nyomása alatt ágaskodni kezdett. Ez az egyetlen meló, lovasnak, fegyverlovászt kikerülni: feláldozni a lovat. A pisztoly eldőrdült s lovam oldalát lezuhant. A másik perczen talpon valék.

A martalócz handsárt rántva, nekem rontott.

— Jöhetsz, paraszt; kard van a kezemben.

Nem akkor vett először kardot a kezébe, azt az első pillanatban észrevettem. Szabályos állást foglalt s sziszegő hangú káromkodás között kezdte meg támadását.

Ingerelt az a dolog s némileg kihozott egyhangú merevségből. Hadd verekedjünk egy kissé; úgy is oly szakgató hideg van; nem árt a testmozgás.

Egy tercetzel lépett ellenem. Handsárja rövid volt; nem birt pontos vágást tenni.

Etháritva azt, mellén keresztül adtam rá egy bélyeget.

Felordított s kirántotta övéből második pisztolyát. Nem engedtem időt, hogy hasznát vehesse: egy prim-vágással szét-hasítottam koponyáját.

Ugy bukott el, mint egy élettelen tuskó, veresre festve a fehér, szikrázó havat.

Ennek se lehetett panasza: bőven megkapta a maga részét.

Az ifju ember most már támadni kezdett pisztolyával egyet leterítve, kardjával a másikat átszúrva.

A harcának vége volt, a más három futásnak eredt.

(Folyt. köv.)

könnyen csete-patét kell kiállanod, s neked nőd és gyermeked van.

Nem sokat felelt, csak azt kérdezte: szekeren, vagy lovon?

— Lovon.

Mikor a szürkés, komor késő őszi reggelen az első hó borította be fehér takarójával a földet, elhagytam a szülői házat.

Hetednap reggel léptem orosz földre.

A kiket keresek, nem lesz nehéz megtalálni. Akármelyik katonai szakközlöny segélyével könnyű lesz Babukow Miloszlav állomáshelyét megtalálni. A hol ő van, ott ott lesz társa is: Ida.

Podoliában egy hetet töltöttem. Csernibován a helyőrség tisztikarával megismerkedtem, kik között nem egy porosz és francia származásúra találtam.

Czölomnál valék.

Kiewben kell őket találnom.

Másnap utra keltem, Simonnak meghagyván, hogy Kiewből veendő levelemhez tartsa magát s utasításaimat pontosan kövesse.

Szép, téli délután volt. A nap majdnem melegen sütött az égen, tündéres, ragyogó fénybe vonva az előttem elterülő hólepet messzeséget, minék — meddig belátta a szem — sem falu, sem torony meg nem szakgatta egyformaságát.

Gondolatokba mélyedve ültem lovamon, észre sem véve, hogy az idő lassanként alkonyatra jár s csipős hideg szél indult meg észak felől.

Gyorsabban kezdtem ügetni, az éjt nem akarván künn tölteni.

A szél csakhamar szürkés felhőket kavart fel az ég távoli sarkáról s nemsokára

elborult az egész láthatár a sűrűn hulló hó-pelyhektől.

Alacsony, lankás emelkedési dombon lovagoltam föl, midőn egyszerre szokatlan zaj vonta magára figyelmemet, mint mikor dulakodásban emberek káromkodnak, közbe egy pisztolytűzés és dühös szitok.

Sarkantyut adtam lovamnak. Ezek nem lehetnek messze, menjünk segítségül.

Egy utjelző köoszlop előtt megkapó látvány terült elém.

Az árokba, talpaival ég felé, egy szán bedöntve; mellette a mugik fetrengett, kit két martalócz iparkodott ártalmatlanná tenni. Háttal az oszlopnak fordulva, jobbában kivont karddal s balkezeiben revolverrel egy fiatal, alig 26—27 éves ember küzdött más négy támadóval; lábai előtt véres koponyával fetrengett az ötödik. Annak már kiadta a kompetenciáját.

Nem vették észre jöttömet.

— Hollá, uram! — kiáltám francziául — tartsa magát keményen; segítségül jövök — s ezzel közéjük ugrottam, az egyiket egy lövéssel földre terítve.

— Ne löjjön ön; szánamban talált egy kardot. Jobb, ha elpáholjuk e gazokat; bizonyosan éhség sarkalta tárczám után.

S azzal hatalmasan forgatta kardját, harsányan kiáltva:

— Vissza, nyomorultak! Széthasítottam koponyátokat.

A másik pillanatban a szán mellett valék, a kardot felragadva.

Midőn megfordultam, egy új alak állt lovam előtt, pisztolyát mellemnek szegezve. Ezt a mord alakot eddig észre sem vettem.

— Vigyázzon ön, — kiáltá yedenczem

VIII.

Eljárt a nyár. Kalászbá ért takarmányait, gyümölcseit meghozta a mező, s a fa, mely árnyékot nyujta, lassanként hervadba tért.

Ismét eltelt egy év.

Az ősi hajlék pusztulóban; fődele átlukadva, kiégetve; belseje szétrontra, kirabolva. A földek parlagon, megdudvásodva. Minden elzüllik, pusztul, vesz.

... Hadd vesszen, romlodozzék! Kinek volna szüksége biztos fedélre, meleg kandallóra! Azok oda künn jobb hajlékot találtak. Ennekem kevés van már hátra...

Otthon valék ismét, egyedül, magánosan.

Napjaim csak úgy teltek, mint annak, ki türelmetlenül várja az idő folyását, melyben valaminek jöttét reméli: unalmasan, töprengések, izgalom között.

Nyugalmat rég nem élvezék. Az a ki játszott, megcsalt szerelem benépesíté boldog napjainak kisértő édes emlékeivel éjeimet, s a fájdalom fölé oda tornyosultak, nehezíteni sorsomat, a családot ért csapások, szeretteim elpusztulása.

Két nagy fájdalom, mely óriási teherrel nehezült lelkemre s nyugalmat nem engedett.

— Utána megyek, felkeresem a hűtelent, a gyilkost... ez volt minden gondolatom éjjel-nappal.

S elmentem.

Egy pár kettős pisztoly és egy tör volt fegyverzetem; uti társam Simon, a hű lovász.

— Hosszu és veszélyes utra kelek, Simon; csak úgy jer velem, hogy oda át

— **A Hosszúfaluban** létesítendő gyógyszerár elnyeréséért, mint halljuk, Molnár István barátunk is folyamodik s e célból már oda is utazott. Őszintén ohajtjuk, hogy végre már oly rég kiérdemelt s qualificációjának megfelelő álláshoz jusson; másfelől azonban sajnálunk kell K.-Vásárhelyről való távozását, mert benne városunk egyik szerény, becsületes polgárát s a közműv. egyesület zeneszakosztálya egyik legtevékenyebb tagját veszti el. Kedves kötelességünknek tartjuk érdemes barátunkat a hosszúfalusi értelmiség pártoló figyelmébe ajánlani.

— **A keleten levő magyar testvérek** hazatelepítése tárgyában f. hó 16-án d. u. újabban ülést tartatott Szontágh Pál elnöke alatt a képviselőház V. számú termében. Az ügy megindítása, illetőleg a teendő lépések fogantatásának képezvén az értekezlet tárgyat, általában elfogadtatott Prónay Dezső bárónak az indítványa (melyhez a szónokok Szilágyi Dezső, Odescalchi Arthur hg., Hoitsy Pál, P. Szathmáry Károly stb. is hozzájárultak), hogy t. i. első sorban a kormány kérendő fel az iránt, minő uton és módon és minő állami hozzájárulás várható s általában minő alapon lenne a hazatelepítés eszközölendő.

— **Győ.-szti. miklósi hírek.** A „Korcsolya-egylet” f. hó 7-én délután ünnepélyesen nyitotta meg a jégpályát, nagyszámú közönség jelenlétében. Azóta az idő kedvez s az egylet tagjai kedvvel üzhetik a testedző sportot. A farsang tartama alatt egy bált is szándékoztak volt rendezni, de a járvány miatt bizonytalan a megtartása. A járvány egyebiránt szűnő félben van. — **A „Vereskereszt-egylet”** 10-én tartotta rendes évi közgyűlést. Az egylet tisztviselői és választmányja jövőre is megmaradtak a régiek. — **Szabó Antal** kerekese mester 16-án délután egyik mester társának fia temetésére ment; kiűn a temetőben hirtelen rosszul lett és pár perc múlva meg is halt. Szélhűdés érte szegényt.

— **Elégette a pénzt.** B. J. csikszere-dai lakos a közelebbi betivásár alkalmával eladta két marháját, az árát pedig a bugyellárisba tévén, azzal együtt elrejtette az ágy szalmájába. Reggel korán felkelt s ősi szokás szerint egy marék szalmát vett az ágyból s tüzet gyújtott. Később, mikor a pénz el akarta venni, akkor jött rá a szomorú véletlenre s akkor vette észre, hogy a szalmával együtt felmarkolta a bugyellárist is; de ekkor már késő volt, mert csak a pugyelláris vas rámaít kaphatta ki a hamuból. Mind a kettő rossz szokás. A pénznek a szalmába rejtése is s a tüzhöz való szalmának az ágyból vétele is. Sajnos, hogy a maga kárára tanul az ember.

— **Borszékről** vesszük a következő sorokat: Tekintetes szerkesztő ur! Becces lapjának folyó jan. hó 14. számában „Borszékről” azon hírt közli, hogy itt a himlő nagy mérvben uralkodik, s mind ez ideig semmi óvintézkedés nem történt a járvány megszüntetése végett. Miután tks. szerkesztő ur e hírt csak fenntartással közölte, bátor vagyok az igazság érdekében becces tudomására hozni, hogy a fentti hír még ma is 30—40 járványos beteg lévén — nem csak teljesen megfelel a szomorú valónak, hanem a hiányos intézkedések, helyesebben az intézkedések teljes hiánya miatt, még azon sajnos eset is előfordult, hogy az iskolás gyermek ott helyt az iskolában, többi társai között betegedett meg; kiűtött rajta a himlő! Ily körülmények közt, a legnagyobb aggodalomnak vannak kitéve a szülők, s igen nagy veszélynek a község összes lakossága, miért is bátor vagyok meggyénk tekintetes alispánját tisztelettel felhívni, miszerint ismert erélyességével odahatni méltóztatassék, hogy e visszas állapottok lehető rövid időn megszüntetessenek, maradván, stb. i. Ditrói.

— **A közönség érdekében** köztudomásra hozzuk, hogy kézdívasárhelyi Novák Sándornál vereskeresztgyeleti sorsjegyek kaphatók.

— **Csik-Szt. Imrén** közelebből egy Beke Mihály nevű ficzko társaival az utczán egye-

legvén, egyik társa a kezében levő pisztolyt játszásigból feléje irányozta a szokásos „lőlek meg!” mondas kíséretében. A pisztoly azonban meglévén töltve, elsült s a golyó Beke Mihálynak az állát hasította el. Nem jó a fegyverrel tréfálni, mert néha „még a disznó is elsül!”

— **Felkérítettünk** a következő sorok közlésére: „A „Székelyföld” folyó évi 3-ik számának „Mindentől” rovatában Karathnáról az ev. ref. egyház harang-alapja javára rendezett tánczvigalom alkalmával begyűlt 62 frt 13 kr. o. e. tiszta jövedelem gyanánt tévesen iratott, mert a valóságos tiszta jövedelem 57 frt 13 kr. Tehát eziki-iró ur készpénznek nézte a névjegyen ígért 5 frot is, a mi még az ígérő ur zsebében van. — Továbbá a siker fényességéért az oroszánrész nem egészben Vajna L. urat és nejét illeti, mert épen úgy fáradoztak: Máté Barabás ur és neje, Bodó Ferencz ur és neje, ugyszintén a terem díszítése körül Kiss Zsigmond községi tanító ur, kik egyformán megérdemlik fáradságukért az elismerést. Hogy tehát valamelyik rendezőnek oroszánrész jutott volna, az teljességgel nem áll.

— **Helyreigazítás.** Lapunk f. évi 3-ik számában közölt, a háromszéki „Erzsébet” árvaleánynevelő intézet növendékei részére a karácsonyi szent ünnepek alkalmával tett adakozók nevei közül tévedésből kimaradt tek. Nagy Dánielné volt polgármesterné 20 kr, Réthy Józsefné 40 kr, miért az intézeti elnökség teljes tisztelettel újból is köszönetet mond.

— **Nyilvános köszönet.** Mikó-Ujfaluban azon szerencsétlen családoknak, kik az 1882-ik évi szep. 8-án kiűtött tüzvész által érzékenyen megkárosítottak, a begyűlt könyvóradamány 77 frt 60 kr aránylagos összegekben ki is osztatott, mely alkalomból az osztó bizottság mulasztatlan kötelességét teljesíti akkor, midőn a szerencsétlen tüzkárosultak nevében egy adakozóknak, mint a gyűjtőknek forró köszönetét nyilvánítja. E gyűjtés is eklátanter bizonyítja, hogy mit tehet egy nő, ki a szenvedők nyomorát szívén hordja. Azért, midőn a többi adakozóknak és gyűjtőknek ismételtén forró köszönetünket nyilvánítjuk, de nevöket elhallgatjuk: ne sértjük meg szerénységét közkedvességű szolgabiránk kedves nejének, tks. Tompa Miklósné urasszonynak, ki a magyar szent korona vereskereszt-egyletének uzoni fiókja által Nagy-Borosnyón rendezett fillérestély jövedelméből — rendezői befolyásánál fogva — 47 frt 50 krt kegyeskedett eszközölni. Melyért fogadj a nyilvánosság terén is forró köszönetet az osztóbizottságnak. Mikó-Ujfaluban, 1883. jan. 10-én. Dávid Sándor, r. k. lelkes.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a kézdívasárhelyi ténzterem bebutorozására történt adakozások kimutatásába Szabó Mózesné urasszony neve után tévedésből csuszott be „30 kr” 50 kr helyett.

— **K.-Vásárhelyt** Szabó Albert könyvnyomdájában egy jó magaviseletű fiu tanulónak fölvetetik. — Ugyanott a nyomda-épület emeleti része lakásnak, továbbá a „Hungaria” című helyiség üzlet-, esetleg koremsahelyiségnek kiadó.

— **A Dr. Sinkovits Ignác** ur tulajdonát képező szentkatolnai malom több évre haszonbérbe adandó. Értekezhetni a tulajdonosnál.

— **„The Gresham” életbiztosító-társaság Londonban.** Ennek az Ausztria-Magyarországnban is gyökeret vett életbiztosítási társaságnak 1882. évi jun. 30-án lefolyt 34-ik üzleti évről szóló és az 1882. decz. 14-én megtartott rendes közgyűlésén felolvasott jelentése magyar fordításban is előtűnk fekszik. Kivesszük belőle a következő főadatokat: A lefolyt év eredménye rendkívül kedvező volt. Ez évben 8095 biztosítási ajánlat érkezett a társasághoz 67.135,575 fr. értékben. Ebből elfogadtatott 6584 ajánlat 56.032,250 fr. összegben melyért a megfelelő számú bárcaák kiállittak. A díjbévetel a viszontbiztosításokért kiadott összegek levonása után 12.364,574.25 fr. volt, amiben 1.870,877 fr. első biztosítási év díjai foglaltatnak. A kamatszámra egyenlege 3.048,247.50 fr. volt és a díjbévételekkel a társaság évi jövedelmét 15.412,821.75 fr.-ra emelte. Az év folyamán a társulat életbiztosítási és általa kifizetésre elfogadott életbiztosítási bárcaákból eredő követelések 5.941,429.15 fr. tettek ki. A kiházasítási és vegyes biztosítási szerződésekéből származó követelések, melyek lejártak, 2.699,440.20 frankra rugtak. Bárcaák visszavásárlására 865,229.60 fr. adatott ki. A bizt. alap, mely a szerződés kivitelét biztosítja 4.922,457.30

frankra emelkedett. A realizált aktívák teljes összege az üzleti év végén 79.368,882.80 fr. volt. E számításnál nem vettétvön tekintetbe a bárca vételáron felvett értékeinek értékeltöbblete, minthogy ezek az értékek nem realizáltak és így nem is tekinthetők azonnali nyereség forrásául. Ez érték-többletnek azonban nagy jelentősége van: szilárdítja a biztosítékokat, melyeket a társaság nyújt. Tőkésítések: 2.332,218.05 fr. a brit kormány értékeiben, 420,129.30 fr., az indiai és gyarmati kormány értékeiben, 15.002,737.90 tr., idegen állami értékekben, 981,488.05 fr., vasuti részvényekben és elsőbbségekben 23.554,968.85 fr., vasuti és egyéb kötvényekben, 12.309,746.35 házakkban, köztük a társaság házaí Bécsben és Budapestén, 11.727,267.40 frank jelzalogokban és 13.040,326.90 frank egyéb értékekben.

— **Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda** czimnel Laczkó és Társa Budapestén (Deák Ferencz utca 15. sz. a.) egy régóta sajnosan nélkülözött közvetítő intézetet nyitottak, mely elvállalja a találmányok szabadalmaztatását úgy bel-, mint külföldön, elkészíti az ehhez szükséges szakszerű leírásokat és rajzokat; magára vállalja a nyert szabadalmak képviselőtét és értékesítését, esetleg szabadalmakat meg is vásárol; örökdió a szabadalmi jogok felett, elvállalja a gyári és egyéb áru-végjegyek bejegyeztetését; szabadalmi ügyekben tanácsokat ad stb. Tekintve ezen intézmény kiváló ipari jelentőségét, kötelességünknek tartjuk erre a legközelebből érdekelt iparos közönség figyelmét felhívni.

Irodalom.

A „Koszoru”, a Petőfi-társaságnak jelesül szerkesztett havi közlönye, ez év elejétől fogva hetilappá alakult át. Elöttünk fekszik az új vállalatnak 1-ső és 2-ik száma s bátran elmondhatjuk, hogy ugy belső tartalom, mint külső tekintetében megfelel a művelt magyar közönség igényeinek. A legjelesebb irodalmi erők lehetővé teszik a vállalkozóknak, hogy folytonosan érdekes és nemes irányú olvasmányokkal szolgáljanak a közönségnek. Ott látjuk a gyorsan nagy hírnévre jutott Mikszáth Kálmán nevét, ki „Rossz materia” című elbeszélést írt bele; közöl Endrődy Sándortól hazafias költeményt „Lengyelországi harangok” czimmel; Margitay Dezső „Őszi verőfény” című érdekes meséjű regényt kezd meg; gróf Teleki Sándor Dumasról és Petőfi Sándorról cseveg. A lap hátán levő részén újabban megjelent könyveket ismertet. A „Koszoru” előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. A díszes és tartalmas közlőnt olvasóink figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

A „Gazdasági Mérnök” című mezőgazdasági és műszaki hetilap ez évtől kezdve az eddiginél nagyobb alakban és terjedelemmel, rendkívül díszesen kiállitva s képekkel gazdagon illusztrálva jelenik meg s kiterjeszkedik a mezőgazdaság, gyárpar és technika minden ágára, különös sulyt fektetvén hazai viszonyainkra, és a gyakorlat igényeire. Eddig megjelent két első számból kiemeljük a következő nagyszerű cikkeit: Bedő Albert, orsz. főerdőmester (arozképpel.) Az ékekről és ekeversenyekről, Lázár Lipóttól. Miért nem pusztítja a filloxera a szőlőt? homoktalajban? A legjelesebb angol fajtehenek (3 ábrával.) A sörtörköly konzerválása. A csefrezési hőmérséklet. Az újabb csefrező gépek, Dr. Kosutány Tamástól. Műizlés a lakásban (1 képpel.) Szélerővel hajtott vasuti vizállomás (2 ábrával.) Gróf Zichy Jenő (arozképpel.) A magyar aszfalt-ipar (1 képpel.) Az ugarolárról, Sissoovich Károlytól. Új halászó készülék (2 ábrával.) Jég-rakó (1 ábrával.) A városok csatornázása. stb. Találmányok (külön rendes rovatban, igen számos ábrával, a bel- és külföldi jelesebb találmányok ismertetése.) Kérdések és felvilágosítások. Vegyesek. Hirdetések (bel- és külföldről, igen díszesen kiállitva.) A Gazdasági Mérnök megjelenik minden héten 12 oldalon, nagy alakban, igen finom papírra nyomtatva, képekkel gazdagon illusztrálva. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Az előfizetés a lap kiadóhivatalába Budapestre, (csillag-utca 8. sz. a.) küldendő.

A „Petőfi-társaság könyvkiadó-vállalata”, mely az önálló, eredeti szépirodalmi termelés előmozdítását tűzte ki főadatául, jövőre is ezen a hiányon akar segíteni. Szépirodalmi dolgozatok: költemények, elbeszélések, rajzok és regények tárháza lesz, s mintilyen, arra törekszik, hogy ne csak szórakoztató, de egyuttal szív- és lélekkepző s a magyar szellem leheletétől áthatott szépirodalmi munkákkal szolgáljon az olvasónak. A vállalat évenként négy-öt kötetet hoz, s az 1883-ik évfolyam számára a következő munkákat jelölte ki a társaság könyvkiadó-bizottsága: „A vármege

szava.” Társadalmi regény. Irta: Kvaszay Ede. „Ifjuságom.” Költemények. Irta: Reviczky Gyula. Bodon József elbeszélései. „Humoros beszédek.” Irta: Gr. Teleki Sándor. A „Petőfi-társaság könyvkiadó-vállalata” évenként 60 díszes kiállítású iven jelenik meg, s egy évfolyam előfizetési ára 5 frt lesz. Az aláírók három évre kötelezik magukat, ezáltal pártoló-tagjaivá válnak a Petőfi-társaságnak s oklevelet szerezhetnek. A t. aláírók igényeinek megfelelően, a vállalat kötelei ezentul olcsó és díszes vászonkötetben is kaphatók lesznek. Egy évfolyam előfizetési ára bekötve 7 frt. A vállalatban megjelenő művek két részletben, tavasszal és ősszel küldetnek szét, s egyenként csak jelentékenyen fölemelt áronak lesznek kaphatók. Az előfizetési pénzek a Révai Testvérek könyvkiadó-hivatalába (váci-utca 11. sz.) küldendő. Ajánljuk az olvasó közönség figyelmébe.

Megjelent az „Önügyvéd” című közhasznú mű 16-ik füzeté irta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapestén a nemzeti színház bérházában. E füzetben a szerző befjezi a váltóügyekbeli eljárás ismertetését, közli a kereskedelmi, és törzsdügyekben kövendő eljárások szabályait, ezután ismerteti a bányágyekbeni eljárást, nevezetesen a bányahatósági és bányabírósi eljárást, ezzel áttér a polgári ügyekben fogantatandó végrehajtások szabályainak ismertetésére, e célból közli a végrehajtásra vonatkozó általános határozatokat, a készpénzbeli követelés behajtására irányzott végrehajtásra vonatkozó általános határozatokat, és ismerteti az ingóságokra vezetendő végrehajtás szabályait. Ez igen érdekes tartalmú füzet ára 30 kr. Az Önügyvéd eddig megjelent 10 füzeté, mint a munka első félkötete külön füzeve kapható. Ára 3 frt.

Háztartás.

A méz a háztartásban.

Régibb időkben a méz az emberek háztartásaiban sokkal nagyobb szerepet játszott, mint mai nap. A gyermekeket csaknem kizárólag tej, vaj és mézzel táplálták, miért is azok oly erősen fejlődtek, hogy a mi gyermekbetegségeinknek alig volt fele ismeretése és a járványok sokkal ritkábbak voltak, mint most, midőn az orvosi tudományok virágzásának daczára az iskolákat gyakran zárva kell tartani, mert a gyermekeket nem tudják másképen oltalmazni a gonosz betegségekől.

A méz vaj és tejjél párosítva sokkal egészségesebb táplálékot képez a gyermekek számára, mint azok modern pótlói, a kávé, tea, melyekkel a gyenge gyermekeket táplálják, kik ezenkívül, hogy erősebbek legyenek, gyakran bort és sok húst is kapnak.

A táplálék, melylyel az eljövendő messias a proféta szerint élni fog, „méz és vaj”, ez bizonyára a mi gyermekeinknek is a legjobb lenne.

A jó tiszta méz, mint a víz, a vérbe megy át a nélkül, hogy salakot hagyna hátra és vegyi összetételénél fogva a test melegítésére szolgál. A méhek is csak a méz élvezése által képesek lakásuk hőmérsékét a legnagyobb télen is állandóan 30° C-on tartani.

Ha a méz maga nem is képes az ember életét fenntartani jóllétének mégis hatalmas előmozdítója. A méz, mint említettük, semmiféle salakot nem hagy vissza, de egészben véve megy át a vérbe, ennek bizonyítékául szolgál a méhek fejlődése, a méhek álcaí semmilyen, vagy csak igen tökéletlen végbéllel bírnak, bizonyára azért, mert ezen táplálék mellett arra szükségé nines.

A méznek ezen kitűnő sajátágát az angolok régóta felismerték és nélküli étkézés alig esik meg náluk. A mézfogyasztás célja nálunk az emésztés előmozdítása.

Tudni kell azonban, hogy csupán a valódi hamisítatlan méz ily kitűnő tápszer, nem pedig azon nyomorult keverék, mit mesterséges méznek neveznek és a mely sok helyen, de különösen Svájcban appendicellari méz neve alatt van elterjedve. Az ily méz nem jeccezesedik, mindig tiszta világos marad, és ezen sajátágai miatt könnyebben kezelhető és adható el, mint a viárgméz, mely néhány hét vagy pár hónap multával jeccezesedik és így szép külsejét elveszti. A jeccezesedett mézet ismét könnyen folyékonyvá lehet tenni, ez azonban a kereskedőre nézve felette bajos és e mellett a mesterséges méz olcsóbb is.

Ezen panos evésével a mézével tökéletesen ellenkező hatást érhetünk el. Nem régiben beszélte egy hitelt érdemlő uri ember egy nyilvános ebédnél, hogy Svájcban utaztában egy angol családál jött ismeretségbe, melylyel egy darabig utazott is. Egy ebédnél a gyermekek azonnal a mézes tányért kerítették hatalmukba ő intette;

üket, hogy ne egyenek belőle, mert az egész hamisított. A lady azonban azt mondta: „A méz oly szép tiszta és oly édes; egyetek gyermekek, a mennyi csak belétek fér! A mi gyermekeink hozzá vannak ehez szokva.”

Ebéd után ismét utaztak hegyen-völgyön keresztül és a gyermekek nemsokára egymás után rendkívül fáradtak, halaványok lettek; majd nem voltak képesek gyalogni, hányást és hasmenést kaptak, úgy, hogy alig lehete őket a közeli vendéglőbe vinni. Most követte már a lady utitársának tanácsát, ki orvos hiányában egy napi kopálást ajánlott, mire aztán másnap ismét utazásra képesek lettek; a gyermekek előbbi jó kinézése csak nem akart visszatérni, úgy, hogy végre is orvosi segílyt kellett igénybe venni.

Jó hidegen kieresztett mézet valamely ismeretes méhtenyésztőtől lehet beszerezni, a ki hírnevét valami hitvány czikkal nem fogja rontani.

A jó méz ezenkívül kitűnő gyógyszer is, régóta ismeretes annak gyógyhatása hurutos bántalmaknál, midőn a nyak feloldása által igen jó szolgálatot tesz. Reggel és este lefekvés előtt, valamint napközben is köhögési rohamoknál egy kanál mézet kell lassan lenyelni; ez által a beteg mindig megkönnyebbül, gyakran meg is gyógyul; torokgyulladásoknál a mézből jó szárvizet is lehet készíteni oly formán, hogy egy pohár szederlevél theához egy evőkanál mézet és egy kávéskanál borecetet veszünk. A mézzel kevert vaj kenyérré kenve ily esetekben mindig enyhülést ad.

Felnőtteknek nyak- és mellbetegségeknél rekedség és nehézlégzésnél igen tanácsos este egy kanál mézet tartalmazó pohár bort meginni. Ez a testet felmelegíti, csökkenti a fájdalmakat és a nyákhatártyákat rendes működésre buzdítja. A diphtheritis ellen is felette hatásos a méz.

Égetett és forrázott sebekre kitűnő kenőcsöt lehet készíteni egyenlő mennyiségű vajnak és tojás sárgájának összekeverése által. Egy kanál vajban egy tojás sárgáját jól szétörzsöljük s késő a kenőcs, melyet egy vászondarabkára kenve, a sebekre tehetünk. A lebenykét megszáradás után ujjal lehet felcsérélni. Ezen egyszerű kenőcs a fájdalmat azonnal csillapítja és a legnagyobbat és legmélyebbet égett sebek is aránylag rövid idő alatt hegképződés nélkül gyógyulnak.

A közönség köréből.)*

Nyílt levél

méltóságos Horváth Ignácznak urhoz.

Kihez szölok, tudom; de hogy hova írok, azt nem tudom; hiszem azonban, hogy jelen seraím ez uton oda jutnak, hova szánva vannak.

E becses lap mult évi 124. számából megtudtam azt, hogy a „Rikán belőli hon-

véd-egylet még áll, annak elnöke méltóságod, jegyzője Szász Dániel; de nem tudtam meg azt, hogy az egylet tisztí kara tulajdonképen kikből és hány tagból áll; már pedig hol elnök és jegyző van, ott rendesen más hivatalos személyek is szoktak lenni.

Egész tisztelettel kérem tehát méltóságodat: méltóztatassék e helyen az egylet tisztí karát teljes számban és név szerint a nyilvánosságnak bemutatni, mire esetleg én is elmondom, miért és minek az érdekében voltam bátor ily irányban tudakozódni.

Effendi,
1848—9. honvédhadnagy.

*) Az ezen rovatban megjelenő cikkek közérdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azonban a közlőt illeti. Szerk.

Szerkesztői izenetek.

Sz. S. Dánfalva. A vers még egyszer be volt küldve. Akkor sem ütötte a közérdeklőség mértékét és most sem üti. Illető irjon inkább prózát, hántha jobban sikerül. A törekvés igen szép. Senki sem is méltányolja jobban, mint mi, csak hogy e téren, t. i. a verselés terén, semmi sikert nem érhetünk „Hunyadi János” irójának, mert olyan messze van még a sikertől, mint Dánfalva Filadelfiától. A legszívesebben tennénk eleget keresésnek, de ha nem lehet, hát nem lehet. Szíveskedjék nevünkben megkérni illetőt, hogy versírásával ne fárasza magát, mert az soha sem fog bábért teremni számára. Egyebekben utalunk mult alkalommal közölt izenetünkre.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Január 19-én.

Magyar aranyjáradék	118.20
Magyar vasuti kölesön	134.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	89.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	109.50
M. keleti vasuti államkötv. évi 1876	93. —
Magyar földtehermentesítési kötvény	98. —
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98. —
Temes-bánati földteherment. kötvény	97. —
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.50
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	98.50
Magyar nyeremény-sorsjegy kölesön	113.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	109.50
Osztrák járadék papírban	76.75
Osztrák járadék aranyban	77.25
1860. államsorsjegyek	95.50
Osztrák-magyar bankrészvény	129.50
Magyar hitelbank-részvény	835. —
Osztrák hitelintézet-részvény	284.20
Cs. és kir. arany	5.63
20 frankos arany	9.48
Német birodalmi márka	58.60
London (2 havi váltókért)	119.30
Magyar papírjáradék	85.10

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Piaczi árak

	Kézdi-Vásárhely január 18.		Csik-Szereda január 17.		Sz. Udvarhely deczemb. 31.		Gy.-Sz.-Miklós január 18.	
	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza) tiszta	6	60	6	20	9	10	6	—
) elegy	5	50	4	50	—	—	5	50
Rozs) tiszta	4	80	3	50	5	60	—	—
) elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
Arpa) tiszta	3	—	—	—	4	50	3	75
) elegy	—	—	4	—	—	—	4	—
Zab	2	20	2	15	3	50	2	25
Törökbuza	4	—	4	75	6	40	4	50
Kása) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
) árpa	6	—	—	—	—	—	—	—
Borsó	8	—	—	—	—	—	6	—
Lencse	—	—	—	—	—	—	5	50
Fuszulyka	—	—	5	60	5	—	5	50
Lenmeg	—	—	—	—	—	—	—	—
Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka	1	20	1	25	3	50	1	50
Marhahus	—	36	—	32	—	40	—	30
Disznóhus	—	40	—	40	—	48	—	48
Juh-hus	—	20	—	20	—	—	—	24
Szalona	—	80	—	80	—	72	—	65
Fagygyu	—	32	—	—	—	36	—	40
Malacz	1	—	1	10	—	—	1	10
Lud	1	—	—	90	—	—	1	—
Réce	—	—	—	—	80	—	—	80
Bárány) fejér	—	40	—	—	—	—	2	30
) fekete	—	—	—	—	3	—	3	50
Egy pár csirke	—	60	—	60	—	—	—	50
10 tojás	—	20	—	15	—	13	—	25

Mindennemű álarozok

dus választékban!

FARSANGRA

megérkeztek a következő finom

BÁLI CZIKKEK:

férfi- és női czipők, keztyűk, nyakkendők, selyem zsebkendők, ingek, inggallérok és kéz-elők, ugyszintén nagyon esinos miederek, legyezők és rüslölések, báli harisnyák, divatos harisnyaszinegek.

Báli és menyasszonyi élő virágcsokrok 5 firtól felfelé alulirotnál megrendelhetők. — Kaphatók továbbá virágtartók, báli pipere-illatszerek, illatszerkucsek és szájeouchouk sat.

FEJÉR JÁNOS

férfi- és női bazárja
Kézdi-Vásárhelyt.

2—*

Vidékre díjmentesen.

Pályázati hirdetés.

A tusnádalvégi fürdőre egy kath. vallású, alkalmas

tanító

kerestetik 5—6 gyermek oktatására. A méltányos feltételek iránt mielőbb értekezhetni alólírotnál.

Tusnádfürdő, 1883. jan. 15.

Incze György,
bírtokos.

2—2

Hirdetmény.

Méltóságos br. Apór Károly urnak csiklázárfalvi udvarában egy 3 éves szép **tenyészbika** eladó.

Ertekezhetni alattírttal.

Csik-Lázárfalva, 1883. jan. 17.

Ábrahám János,
udvarbíró.

1—3

Sz. 192.

Árverési hirdetmény.

Alólírt a kézdivásárhelyi kir. járásbírósnak 2112. — 1882. számú meghagyó végzése folytán közhírré teszi, hogy kézdi-szentléleki Volonts Sándor és Mária árváknak Kőnczei Gyula elleni 135 frt 48 kr követelése kielégítése vegett lefoglalt és 305 frtra becsült két 5—5 éves ökr és 1 vasas járó szekérnek Kézdi-Szentlélek község házána leendő árverezésére hatánapul 1883. évi január 31-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki.

Mire a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy ezen ingók esetleg becsáron alól is el fognak adatni.

K.-Vásárhelyt, 1883. január 16.

Nagy Dániel,
b. végzehajtó.

Sz. 2630. tlkvi.

1882.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósnak, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis Gergely kovásznai lakos végrehajthatónak Bogyó Ferencz és neje pákéi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 80

frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pákéi 178. sz. tjkben 485., 486., 488., 497., 1255., 1305., 1306., 1893., 1894., 2040., 2494., 2770., 2771., 3311., 3312., 3352., 1821., 2255 hr. sz. a ingatlanokra a pákéi 130. sz. tjkben 896., 1011., 1331., 1373., 1374., 2115., 2116. és 2975. hr. szám alatti ingatlanból járandóságára az árverést 803 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. márczius 16-án d. e. 9 órakor Pákéban a község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kovásznai kir. járásbírósnak, mint tkvi hatóság, 1882. deczember 13-án.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.